

dobiva za vsak bokal opihanega poldrugi lot raztolčenega lanenega semena ali pa ovsene moke za odškodovanje. Paziti treba, da tele ne dobiva niti pred, niti po jedi več tekočine (pijače), ker zaradi preobilne pijače bi dobilo preobilen vamp, kar pa žival jako kazi.

Po dvanajstem tednu že pojedajo tele vsaki dan tudi nekoliko funtov drobnega, prav lepega in dobrega subega sená (otave), in naj se mu privoši za noževo šilino (špico) soli, kar mu ne boče uročevalo driste, nego pospeševalo prebavljivost.

Na to se začinja teletu polagati stolčena (zmečkana) repa, suho seno in za tem druga zelena paša. S kratka: sedaj se začne mlado govedo rediti se splošno polago, katera se nahaja na posestvu.

Za plemo odločuj le najboljše teleta, pokveke pa naj dobi mesar. Plemenska teleta je najboljše vzeti od 4. poroda naprej. Tele za mesnico naj je vsaj 8 dni staro. Je li bolje, da proda gospodar mlajše ali starejše tele mesarju, to naj odločuje pa kreda in številka. Znanstvo nas uči, da iz centa srednjega sená spravimo na odraslo govedo 8 funtov mesa, in kakor je koristno gospodarju, da zna umno proračunati to gledé odrasle živine, prav tako mu hasne tudi, ako zna, koliko utegne dobiti za mleko, maslo ali sir. V sedanjih razmerah velja kot dognana reč: ako je mogoče prodajati pint mleka po 8 kr., bolje je danes oddati tele mesarju, nego jutri. — Ako pripravljáš teleta za mesnico, imej ga na tesnejšem prostoru nego teleta, ki so za plemo, da ne more tako jako skakati, vsled česar se ne redi tako dobro. Pa tudi prenizka toplina debelenju močno škoduje, — vsaj 15° R. naj je temperature za taka teleta. —

Čeravno sem že naznanil zdravila proti teletji dristi, pristavljam še naslednje, naj prostejše: Kedar paseš tele, daj mu vselej vmes stolčene krede, za velikost trijeb orehov. Tudi pomaga teletu kreda, ako je daš, pa še enkrat toliko, v vsako polago njegove matere, od koje mleko uživa.

Dopisi.

Iz Ljubljane. 6. julija. (Občni zbor delničarjev „Narodne tiskarne“.) (Dalje.) Vošnjakovci so bili vsled tega v hudi zadregi. Čutili so, da bo delniško društvo pred občinstvom ob vse zaupanje prišlo, ako se poizvé, da so morali delničarji, ki so račun zahtevali, pa namesto računa le surovosti čuli, zbornico zapustiti. Zato so se kmalu pomirili in prvosednik, g. dr. Ahačič, sam je precej ostro grajal, da se delničarjem račun niso predložili, ker se brez njih res ne more sklepati. Obljubil je, da se v prihodnje to več ne bo zgodilo ter opominjal delničarje, da naj denes že sami dotične predloge stavijo. Da

se pa denarji niso zapravili, se sleherni lahko prepriča, če si stroje in druge reči v tiskarni ogleda.

G. Grasselli poroča potem o denarnem stanju delniškega društva in bere najprej pismo, v katerem se upravni odbor pred pregledovalnim odsekom opravičuje, da mu ni bilo mogoče sestaviti bilance za l. 1872, ker so fabrikanti črke prepozno izgotovili, niti rečuna prej izvršiti in ga odseku v pregled predložiti, ker potrebnih delavnih moči ni bilo. (Kaj piškavi izgovori!!) Oziroma na to predlaga, naj se delničarjem, ki so delnice l. 1872 vplačali, letos l. novembra izplačajo 5% obresti po razmeri plačil. Pregledovalni odsek je temu predlogu pritrčil in pristavil, naj se letni račun za l. 1872 v presojo izroči pregledovalnemu odseku, kateri bo pretresoval bilanco za l. 1873.

G. Grasselli in g. Pajk, kot vodja Mariborske tiskarne, bereta potem še poročilo dohodkov in stroškov obeh tiskarnic. Iz njega je razvidno, da je bilo do konca junija delnic 401 popolnoma vplačanih, na 34 drugih pa 1400 gld., tedaj vsega 41.500 goldinarjev. Iz teh denarjev se je plačalo: Fr. Skazi in drugim za Mariborsko tiskarno 16713 gld. 28 kr., za založni fond in nove črke pa 9283 gld. 20 kr.; Ljubljanski tiskarni za mašine 6266 gld. 5 kr., za črke 3588 gld. 36 kr., za mizarska dela 1954 gld. 25 kr., za založni fond 2959 gld. 94 kr., tedaj skupej 40.736 gold. 8 kr.

Po tem povrhnem računu bi bili delničarji o delniškem društvu še precej ugodne misli imeli, da bi se ne bil prvosednik, dr. Ahačič, zgovoril, češ, da je tiskarna v vednih denarnih zadregah in da ji mora on s svojim kapitalom ali pa s svojim kreditom večkrat na pomoč priskočiti. Spodbujal je tedaj delničarje, naj skrbijo za to, da se še ostale delnice oddajo, da društvu ne bo potreba denarjev na posodiskati. Do občnega zbora naredila je tiskarna, kakor je g. blagajnik konstatiral, okoli 9000 gld. dolgá!

Pri debati, ktera se je potem pričela, grajal je g. dr. Poklukar, da se za l. 1872 nista napravila niti bilanca, niti inventar Ljubljanske tiskarne.

G. faktor Kovač in g. Grasselli ugovarjata, da to ni bilo lahko mogoče, ker je bilo tačas v Ljubljanski tiskarni mnogo iz Mariborske izposojenih črk; tudi je delo silno zamudno in časa je bilo premalo!

G. Poklukar dokazuje, da bi se bilo to po fakturah lahko zgodilo, in bi delničarji vendar nekaj v rokah imeli, na kar bi se pri sklepih opirali mogli. Tako pa ne vedó, pri čem da so.

G. Klavžar stavi zato predlog, da bi se v prihodnje poročilo o društvenem delovanju že osem dni pred občnim zborom vsakemu delničarju v roke dalo.

G. Grasselli reče, da pravila tega sicer ne ukazujejo, da bo pa upravni odbor rad to iz-

polnoval. G. predsednik hotel je g. Klayzarjev predlog kar dati na glasovanje; g. Klun mu pa ugovarja, da se pravilno nikakorsni predlogi ne smejo niti staviti, niti sklepati, kateri niso na dnevnem redu. Novih predlogov tudi ni treba, upravni odbor naj le izpolnjuje društvena pravila, ktera jasno določujejo, kakošne naj bodo priprave za občni zbor, in vsega ugovarjanja in prepira bo konec. Edini predlog, pravi na dalje, kateri se more še staviti in ktereга gledé na to, da ste sami obstali, da denes o denarnih zadevah ne moremo sklepati, zdaj stavim, je: Naj se v enem ali dveh mesecih skliče izvanreden občni zbor; upravni odbor pa naj med tem časom skrbi, da sestavi račune in bilanco, ter jih o pravem času delničarjem na znanje da in na ogled razpolaži. Predlog, podpiran po g. Zupanu iz Reke, se enoglasno sprejme. (Konec prih.)

Iz Slovenjgraške okolice, 1. jul. Dopisniku iz „Slovenjega gradca“ v „Slov. Narod“, št. 143. imam sledeče odgovoriti: Vi pravite v svojem dopisu, da je tukaj lahko narodno večino v okrajni zastop, spraviti. Če poznate vse tukajšnje razmere, ter primerjate z njimi volitveno postavo za okr. zastop se Vam to ne bo več tako lahko zdelo, ampak le samo mogoče. Dalje pravite, da narodno misleče ljudstvo tukaj nima voditelja. Od kod je le to ljudstvo kljubu mestjanom tako narodno postalo? Težko, da se je samo ob sebi tako zavedlo. Mora menda le voditelj imeti? Gospod! idite kedaj k zborom kat. pol. društva v Slov. Gradcu in potem še le sodite! Pa saj itak sami spoznate, da imajo duhovniki tukaj dosti upljiva na ljudstvo, ki je „skoro skoz in skoz narodno.“ Od kod ta upljiv na narodno ljudstvo? Glejte, tako se sami po ustih bijete.

Kdo so pa tisti „nekateri“ duhovniki, ki z nemškutarji v okr. zastop glasujejo? Letos še volitve bile niso, zastran zadnjih volitev bi se pa bili morali bolj podučiti dati, prej kakor sodite. Takrat so si duhovniki gotovo pošteno prizadevali, da bi se v zastop narodnjaki volili. Le od ene same strani se je neka napaka zgodila, ktero so pa vsi drugi duhovniki obsodili in tudi „Slov. Gosp.“ ob svojem času ostro grajal. Kdo so torej tisti „nekateri“? Ali mar hočete natolcevati? — Vi pišete dalje: Nekateri gospodje pa se sicer narodni hlinijo, pobegnejo pa pri volitvah v okr. zastop ali pa v dež. zbor v nasprotiški tabor, ali se pa glasovanju odtgnejo, da bi se mestjanom ne zamerili. Če pravite to tudi o duhovnih, Vam moram naravnost reči, da je to laž, ker so duhovni že večkrat le vsled svojega prizadevanja pri volitvah v dež. zbor k narodni zmagi pripomogli in nikdar ni nobeden odpadel, ali se koga zbal. — Če pa mislite na svetne gospode (ne vem, koliko jih je kaj, ker se nikjer nič ne prikažejo), pa obžalujem, da so tako strahopetni. Samo to moram pristaviti, da bi menda ravno Vi, g. dopisnik, ki druge sodite, imeli vzrok, si na svoja

prsa trkati. — Kar govorite zastran mestne šole, je res želeti, da se okolica od nje odloči, ker se Slovenci v njej nobenega jezika prav ne naučijo; samo to bi še slobodno povedali, kakošne rožice na nraavnem polji ta šola v novi šolski éri rodi. Slišali smo zadnji čas čudne reči. — Tudi to ni resnično, da bi si naše ljudstvo nov tednik želelo, češ, da bralcem „Slov. Gosp.“ več ne zadostuje, in da niso imeli drugega primerneга tednika. Poznam večidel bralce „Slov. Gosp.“ in tudi vem, da mnogi izmed njih berejo tudi „Novice“, „Danico“, „Besednika“, torej jim tudi drugi tedniki niso tako neznani. Da bi bil kdo kedaj kaj takega o „Gosp.“ rekel, ste mu le menda Vi, g. dopisnik, to na jezik položili, da bi tako vsaj nekaj storili po naročilu, ki ste ga iz Ljubljane dobili. Tisto „ljudstvo“, ki si novega, Vošnjakovega tednika želi, ste tukaj menda le Vi gospod, sami, ali pa še menda eden ali dva Vaših privržencev. Ali je slednjič g. Vivot narodni program s pristopom k „pravni stranki“ zapustil ali ne, o tem zamorete čenčati le Vi, ki ponavljate brezglavno, kar v „Nar.“ čitate. Vivot je zadosti bistre glave, da ve, kje da je blagor za našo domovino, in da tudi spozna, da katoličan se stranko, ki je izbrisala Boga iz svojega programa, hoditi ne more.

Iz Celovca, 4. julija. (Velika svečanost.) Celovško mesto je prvo presvitli rajni cesarici Mariji Tereziji v hvaležni spomin njenih zaslug za Avstrijo in posebno za Celovec že leta 1765 postavilo lep spominek; ker je pa spominek, samo iz svinca vlit, že ostarel in skoro razpadel, napravil se je letos čisto nov — vlit iz bronu, — ki se je danes slovesno odkril. K tej slovesnosti je v imenu presvitlega cesarja nja visokost cesarjevič Rudolf blagovolil priti. Mesto je bilo praznično okinčano; po trgih in ulicah so vibrale velikanske zastave v vseh avstrijskih barvah — slovanskih vendar bilo je premalo — hiše so bile opasane in ozalšane z vencí in preprogami. Na novem trgu, kjer omenjeni spominek stoji, napravil se je tako rekoč čez noč prelep vertič; šotor za cesarjeviča in visoko gospodo bil je s pomarančnim drevjem in cvetjem obdan. Pred mestom so bila napravljena slavnostna vrata, podobna velikim zunanjim vratam k cesarskemu dvoru na Dunaju, z avstrijskim napisom: „Justitia regnorum fundamentum“ — „Pravica podloga državam“. Ljudstva od vseh strani so bile ulice res vse natlačene. Ravno zato so pa sveti Oče na škofovo prošnjo dovolili, da sme, komur se zavolj slovesnosti v petek, ni mogoče postiti, post na kaki drugi dan preložiti. — Došel je cesarjevič v četrtek ob treh popoldne; na kolodvoru je bil od najviše c. k. gospode sprejet. Pri častnih vratih je stopil iz kočije ter v pozdrav sprejel šopek cvetlic iz rok neke učenke. Med potom v mesto so mu veseli klici doneli od vseh strani. Pred „gradom“ se mu je zapela cesarska pesem. Ob štirih bil

je velik obed. Proti večeru se je peljal na bližnje celovško jezero, kjer si je ogledal lepo plavališče („Schwimmschule“), nad katerim se je prav čudil, rekoč, da lepšega dozdej še ni videl. Na noč bila je baklada z muziko in petjem.

V petek ob 9. uri stopi nja visokost v šotor (že zgorej popisani). Župan g. Jessernigg (slovenski Jezernik) pozdravi cesarjeviča v imenu vseh zbranih, ter v svojem daljšem nagovoru popiše velike zasluge ranjke cesarice Marije Terezije in prosi nja visokost, naj blagovoli dati znamenje, da se spominek odkrije. Cesarjevič izreče svoje posebno veselje zaradi današnje slovesnosti, zahvali se za ljubezen in udanost, ki se s tim skažuje vsej cesarski hiši. Ves navdušen konča svoj govor s klicem: „Bog naj Koroško obvaruje!“ — In zdajci se na nja miglje spominek odkrije, zagromé topovi na bližnjem mestnem obsipu, zadoni cesarska pesem; pevski zbor pa zapoje nalašč zato namenjeno slavnostno pesem. — Po dokončani slovesnosti obiše svetli cesarjevič baron Herbertovo fabriko za svinčno belobo; popoldne po obedu se odpelje v bližnji Vitrinj ter si ogleda slavno znano fabriko za izdelanje sukna.

V nedeljo ob osmih zjutraj je nja visokost cesarjevič bil v stolni cerkvi pri sv. meši, ktero so služili milostlj. škof sami; peli so pri sv. meši učenci iz realke. Klečal je svetli cesarjevič pred altarjem. Milo je bilo videti, kako je ves pobožen prejel blagoslov, ki so ga ob koncu sv. opravila škof s presv. Rešnjim Telesom podelili. — Po sv. meši je svetli cesarjevič obiskal ljudske in srednje šole. Popoldan se je podal v tukajšnje strelišče, na večer pa gor na križno goró v Franc Jožefov park. Ko se je blizo devetih zvečer vrnil nazaj v mesto, zasvetili so se kakor blisk zaporedoma po vseh višavah dalječ okrog, zlasti pa po južnih visokih gorah, veliki kresi. — Le prehitro so nam minuli veseli dnevi, ko smo visokega gosta imeli v svoji sredi. — Obče smem reči, da je ljudstvo pri tej priložnosti prav lepo pokazalo svojo udanost do presvite cesarske rodovine, in da mu še ni pošlo avstrijsko domoljubje, dasi imamo posebno Slovenci na Koroškem v narodnem oziru mnogo mnogo želj, ki še niso izpolnjene.

V ponedeljek 7. julija zapusti presvitli cesarjevič Celovec in se odpelje čez Belak na Trbiž v Kanalski dolini, noter do Pontebe.

Iz Ljubljane, 6. julija. — Vošnjakov tednik Vam je gotovo v roke prišel. Naši „Tagblatovci“ so ga kaj veselí. Pred leta dni bi bili veliko žrtvovali, da bi bili enak liberalen slovenski list za „ljudstvo“ spravili na dan; in zdaj jim ga dr. Vošnjak za stonj ureduje. Kmalu boste čuli, da bodo liberalni Tagblatovci skušali, z Narodovci se poprijazniti in zediniti. Tedaj se bo pokazalo, kdo je od narodnega programa odpadel.

Za pregnane Jezuite se po vsej deželi nabirajo podpisí, ki se bodo ministerstvu odposlali s

prošnjo, da jih iz Repenj ne prežene. Tudi škofijstvo je enako prošnjo do ministerstva vložilo, tedaj je neresnično, kar je un dan „Narod“ trdil, da Jezuiti ne mislijo rekurirati, ampak se na Koroško v Šent Pavel, (menda le v Šent Andrej, kder imajo svoj zavod) umakniti.

Iz Ljutomera, 5. julija. Neki prijatelj v Ljubljani mi je 23. junija sledeče pismo poslal: „Ljubi gospod Mohorič!

Nesramno je to, kar zdaj popji zoper najbolj zasluženega in najbolj nesebičnega moža celega „Slov. Štajerja“ delajo, t. j. zoper dr. Vošnjaka. Dr. Vošnjak je tisti, ki vas je politično izbudil in organiziral. Ako ne bi bilo njega, spali bi še vsi po Štajerskem v temi narodne nezavesti. „Slov. Gospodar“ postopa proti dr. Vošnjaku nesramnejše, kakor „der gemeinste Gassenbube“. Herman na čelu in z njim ogromna večina vseh popov se je izneverila slov. narodnemu programu, oni niso zdaj nič družega, nego samo klerikalci, ali bori-telji za popovske pravice.

Torej ne volite na noben način Hermana! Bog nas varuj te nesreče! Volite dr. J. Ploja, on je naš kandidat, on bo tudi za Vaše okraje od centralnega odbora priporočen za državni zbor. Treba bi bilo volilni shod v Ljutomeru sklicati, pa brez popov. Nobenega popa ne smete k temu shodu povabiti, edinega dr. Klemenčiča.

Šmarski in rogaški okraj bo enoglasno dr. Ploja volil, Herman tam ne dobi niti enega glasa! Delajte tudi na to, da se povsod „Sl. Gospodar“, ki bi se moral imenovati „Sl. Svinjar“, opusti in si ljudje mesto njega „Slov. tednik“ naročajo. Posvetovajte se o tem z veljavnimi možmi, kakor s Kukovcem, Gomilšekom, Lapajne-tom i. t. d., in trsite se, ka volilni shod skličete in Ploja za kandidata proglasite.

Vas presrečno pozdravlja Vaš stari in zvesti prijatelj“.

Ker se moj prijatelj na tem pismu, ne vem iz kakega uzroka, ni podpisal, kar med pravimi prijatelji ni navada, zato se mi zdi potrebno, da po „Sl. Gospodarju“ taistega poprosim, da mi svoje ime pove, kar je tem bolj potrebno, ker so reči v pismu, katerih brezimeniku nihčér vrjeti ne more. Kdor se skriva, ko **take reči** počenja, ne more dobre vesti imeti.

Vatr. Mohorič l.r.

Pristavek vredništva. Bolj kakor vse drugo osvetljuje to pismo „omiko“ Narodovcev in taktiko Vošnjakovcev. Je-li to korak k porazumljenju? Hočete s takimi surovostmi simpatije slovenskih kmetov pridobiti? Na take limanice poštenjaki ne sedajo!

Iz Braslovč, dné 30. junija. (Vražje.) Neki tukajšnji gospodinji ni krava, kakor se pravi, delj časa hotla mleka dajati; babura pa, vseh praznih ver polna, si misli: „to mi je začarano.“ Zato si želi tudi copernico poznati in se nad njo zmaševati. V ta namen se napoti k nekemu vražarju

na Kranjsko blizu Kozjaka, ktereга iz naših krajev praznoverni ljudje zlo obiskujejo ter govorijo o njem, da je s hudičem v zvezi, da vse ve in premore. Tako je tudi naši baburi, kakor pravi, obraz njene sosede v ogledalu pokazal. Vsa razkačena se hoče zdaj nad copernico znositi in išče prilike jo v pest dobiti, kar tudi stori. Dvakrat jo je že napadla in razpraskala, in obleko z uboge stare ženke strgala. Reva je sicer pri sodnji tožila, ali pa bo kaj opravila, je drugo vprašanje. Kdo bi vrjel, da je v naših krajih in sedanjih časih še toliko brezvernih in vražpolnih ljudi! Ni še dolgo let, kar je neki vražar po hišah ljudi slepil s tem, da zna oddelati, da se živina bolj redi, da zemlja bolj rodi, alj če se zakonski med seboj ne zastopijo; sploh se je delal pomočnika za vse. Poznam pa več naših kmetov, ki jih je ta slepar za več goldinarjev opeharil. In na to jo je pobrisal, nobeden ne ve, kam.

Po mojih mislih bi se tu vendar dalo nekoliko pomagati, in to tako-le: Naj bi se toliko hvalevredna in razširjena družba sv. Mohora naprosila izdavat zato primeren poduk, po katerem bi se ljudstvo podučilo in prepričalo, kako da je vse to prazno in škodljivo. To bi bilo boljše za naše ljudstvo kakor pa tiste izmišljene povesti, ki jih družba drago plačuje in izdava. Koliko menj prepira in sumljenja bi bilo!

Iz Pišec. („Slovenski tednik.“) Od „Slov. Naroda“ toliko priporočani in hvaljeni „Slov. tednik“ je pretečeni petek 4. t. m. na svetlo prišel, in po naključju ga dobim tudi jaz v roke. Komej nekaj vrst preberem, in koj spoznam, po čem da je zofran. Bral sem že mnogo časopisov in knjig, alj kaj takega še nisem bral kakor v tem „Slov. tedniku“, kateri samega liberalizma kar puhti. Dragi bralci „Slov. Gospodarja!“ ne bom Vam prepisaval vsega lista, ampak le nekoliko naj iz njega posnamem, da spoznate liberalno nesramnost „Slov. tednika.“ Že precej v prvi številki hvali vlado, da je č. oo. Jezuite prognala iz Kranjskega. In kaj mislite, zakaj da se neki veselijo liberalci tega prognanstva? „Tednik“ pravi, da so delali „nepotrebne misijone“ po župnijah, da so imeli prenapete predige, vsled kterih je več ljudi obnorelo!“ Dragi bralci, ali se Vam ne mrzi nad tako nesramnimi, hudobnimi in neumnimi besedami? Alj se vendar spodobi, kaj takega pisati in med kmete pošiljati? Kteri človek je od predige obnorel? Krivico ne storim možu, kteri je to v „Slov. tednik“ pisal, ako mu rečem, da on sam nori, čeravno še ni menda nikoli Jezuita pridigovati slišal. Bog je neskončen, neskončni so tudi njegovi sv. nauki; je-li mogoče, to dosti oznanovati, kar je neskončno? In vendar ta neumnež pravi, da so imeli prenapete predige ti redovniki! Pomisli to nekoliko dragi bralce, pa si tudi za sveto dolžnost šteje, svojim sosedom in znancem, kteri si hočejo morebiti pusti „tednik“ naročiti,

odsvetovati in jim rajši priporočaj „Slov. Gospodarja“, kteri je v pravem keršanskem duhu pisan.

Vas pa, liberalne narodnjake slovenske, ki ste zaničevajé „Slov. Gospodarja“ svoj „tednik“ toliko hvalili in priporočali, bodi sram, da takim nekristjanskim pisanjem pridete med še nepokvarjene kmete! S takim listom nas hočete zapeljati, da bi namreč zaničevali vse, kar je Božjega! Naj vas bo sram noter do belih kosti! Pa Vam tudi zagotovem, da živoveren kristjan ne bo segel po „tedniku“, k večemu boste ga vrinili kakemu mlačnemu kristjanu, kteri ne pomisli, na kaj to branje v „Slov. tedniku“ meri, namreč na to, da se sovraštvo do sv. vere, do duhovnikov in sploh do vsega, kar je Božjega, vsadi v serca še pobožnih kmetov. Gorjé mu, kdor ga bo bral; on bo pil slako in gladko tekoči strup, kteri mu bo dušo za vselej umoril! K nam v Pišce naj se ne pritepe ta najemnik hudičev!

Pišecan,

ki je tudi Jezuite pridigovati čul,
pa ni „obnorel.“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Štajerskem ste se vršili pretekli teden dve znameniti (!) volilni agitaciji: v Mariboru in v srenji sv. Krištofa Laške župnije. V mariborskem volilnem okraju se pipljeta za kandidature v mestih in trgih: Reuter v imenu „starih“ in Brandstetter v imenu „mladih.“ „Mladi“ se ne dajo strahovati centralnemu odboru, ki se je sestavil bil iz zastopnikov mariborske mestne srenje, med ktere spada tudi Korel Reuter. — V saboto 5. t. m. so sklicali „mladi“ volilni shod in Frice je bil tako muhast, da je iz mnogo krajev zbobnal svojih privržencev. Pa tudi „stari“ so se shoda udeležili. Od 8. ure zvečer blizo do dveh po polnoči so se zasegali in dražili, dokler ni mestni komisar, neplodnega pričkanja sit, zbora razpustil. — Brandstetterjanci so vsaj toliko dosegli, da so gospode centralnega odbora razdvojili; izstopili so namreč: župan dr. Reiser, Marko in Girstmayr. Za čas bo torej mir.

Kar pa zadeva shod kmetskih volilcev občine sv. Krištofa na Laškem dné 6. t. m., se obrnemo s svojo besedo na dve strani: G. Vošnjaku, ki je za se ta shod sprožil, rečemo: Dobro ste bobnali! — Srenjčanom pri sv. Krištofu pa rečemo to le: Patron Vaše srenjske cerkve je nosel, kakor starodavna govornica poveda, Gospoda in Zveličarja čez globoko vodó, Vi pa se branite Gospoda in Zveličarja, ker se ustavljate „pravni“ stranki, katera je tudi Njemu zvesta in pokorna ter spoštuje Nja sveto cerkev. — Ko bi „Gospodarja“ brali, bi bili brz spoznali, da je vse, kar Vam je g. Vošnjak v osmih resolucijah za sklepanje poslal, skoz in skoz puhla in izmišljena reč. Kar ste pa posebno v 5. in 6. točki izrek-